

Błędy w pisaniu. Co robić?

Wiele niepotrzebnych konfliktów i napięć emocjonalnych rodzi się, gdy nasze dziecko „przynosi” w zeszyte kolejne błędy. Dobrze jest wiedzieć, że błędy w pisaniu i czytaniu, mogą wskazywać na zaburzenia funkcji percepcyjno - motorycznych (sposobienia wzrokowego, słuchowego, motoryki, lateralizacji i orientacji przestrzennej).

Jeśli Twoje dziecko niewłaściwie stosuje małe i duże litery, wykazuje się niskim poziomem graficznym i estetycznym pisma, myli nazwy głosek, ma trudności z różnicowaniem liter: p-b, p-g, u-n, m-w, ma trudności w różnicowaniu wyrazów podobnie brzmiących; dodaje, pomija, przestawia litery, sylaby, lub całe wyrazy, popełnia typowe błędy ortograficzne, pomija drobne elementy graficzne, w tym ogonki przy ą lub ę; ma trudności w tworzeniu wykresów, zamienia proporcje elementów i kierunki w rysunkach geometrycznych i przestrzennych – to należy podjąć działania w kierunku diagnozy dysleksji rozwojowej i zwiększyć szanse ucznia na kompensację specyficznych trudności w uczeniu się.

Praca z dzieckiem z dysleksją, może być ogromnym wyzwaniem dla rodzica i nauczyciela. Codzienne sprawdzanie błędów i ich poprawianie, może okazać się nudne i mało motywujące dla dziecka.

Oto kilka zasad pracy z dzieckiem:

- Doprowadź każdą rozpoczętą aktywność dziecka do końca, zakończ sukcesem dziecka oczywiście.
- Proponuj zabawy i ćwiczenia z zakresu oddziaływań na funkcje wzrokowe i słuchowe i motorykę oraz orientację przestrzenną.
- Podtrzymuj uwagę – stosuj atrakcyjne materiały, gry planszowe, duże karty obrazkowe, materiały plastyczne.

- Swoim zaangażowaniem i entuzjazmem zarazisz dziecko do dalszej pracy.
- Stosuj efekt nowości i oryginalne rozwiązania, wykorzystuj ruch i dotyk w zabawach.
- Odwołuj się do wcześniejszych doświadczeń dziecka, koniecznie załóżcie Rejestr osiągnięć dziecka – to buduje jego poczucie własnej wartości i wiarę w swoje zdolności.

Z własnego doświadczenia w pracy z dziećmi, wiem jak bardzo ważne jest indywidualne podejście do każdego dziecka. Każdy z nas preferuje indywidualny sposób przyswajania wiedzy. Jednym z takich sposobów jest kojarzenie przedmiotów, zjawisk czy zdarzeń. Wykorzystujemy do tego opowiadania, bajki czy wizualizacje. Na przykład prosimy dziecko o wspólne wymyślanie i wyobrażanie literki „n”, która postanowiła wykąpać się w rzece. Dalej poruszając się w sferze wyobraźni, ta sama literka „n” nurkuje, tak, że nogi literki „n” znalazły się na górze, a głowa wita się z falami. W ten sposób literka „n” przemieniła się w literkę „u”. Podczas opowiadania, kierujemy uwagę dziecka na wrażenia sensoryczne (słuchowe, wzrokowe, węchowe, czuciowe, smakowe). Po takim wstępie, możemy przejść do uzupełniania diagramów, rozwiązywania rebusów, porównywania wyrazów, np. „zima zimna”, kolorowanie szablonów, lepienie literek z plasteliny, itp.

Oto kilka pomocnych gier i zabaw do zorganizowania poza szkołą:

Spacer ortograficzny – wystarczy podczas spaceru, jazdy samochodem, tramwajem, wyłapać szyldy i reklamy oraz tablice z nazwami ulic. Pokaż je dziecku i głośno odczytaj. Jeśli kilkanaście razy zobaczy „żabkę” lub „różę”, z pewnością zapamięta ich pisownię. Od ciebie zależy, czy skierujesz uwagę dziecka na napis i przeczytasz go.

Karty wyrazowe – należy zrobić w programie (PowerPoint) slajdy z wyrazami o różnej trudności ortograficznej. Wyświetlaj je dziecku raz wolno, raz szybko, 2-3 razy dziennie. Można je odczytywać cicho, głośno lub śpiewająco, w rytm muzyki lub skacząc na skakance.

Rysowanie w mące lub w piasku. Zabawa wyzwala pozytywne emocje.

Memo/pary wyrazowe – należy wyciąć z kolorowego papieru kilkanaście „kafelek”. Wypisać podwójnie wyrazy, które sprawiają dziecku trudność ortograficzną. Wspaniała zabawa dla całej rodziny.

Paski wyrazowe – pociąć kartkę A4 na cztery paski. Napisz kolorem czerwonym wyrazy i przyklej na rzeczy i przedmioty znajdujące się w domu, np. pasek z wyrazem „Lodówka” przyklej na lodówkę. Przechodząc kilka razy koło lodówki, dziecko „mimo woli” zapamięta, że lodówka pisze się przez „ó”.

Własne **prezentacje multimedialne** na koordynację wzrokowo-ruchową. Zrób slajdy w PowerPoint – kilka slajdów z grubą kreską poziomą i kilka slajdów z pionową. Wyświetlaj w chaosie lub na przemian w różnym tempie. Dziecko na widok zmieniającego się obrazu porusza rękę raz w pionie raz w poziomie.

Sokole oko – to nic innego jak zabawa na wyłapywanie różnic, dobieranie par jednakowych obrazków, układanie szeregów wg kryterium wielkości (malejąco-rosnąco), wg kryterium koloru (jasne – ciemne), klasyfikowanie i segregowanie figur ze względu na kształt, kolor; układanie relacji, poszukiwanie ukrytych literek w obrazkach.

Kodowanie – dekodowanie. Zróbmy „szalony alfabet” - kartka A4, na której zapisujemy w chaosie kilkanaście wybranych literek („u”, „n”, „m”, „w”). Nadajemy kod poszczególnym literkom: „u” to klaśnięcie, „n” to tupnięcie, „m” to podskok, a „w” to obrót. Dzieci muszą dobrze opanować kod. Kartkę z napisanymi literkami umieszczamy na ścianie, biurku. Zabawa polega na rozszyfrowaniu wiadomości wizualnej i nadaniu jej ruchu – klaśnięcia czy tupnięcia.

Zachęcam do nauki przez zabawę. Uśmiech i radość Waszych dzieci będzie dla Was największym sukcesem. Chwalcie swoje dzieci za drobne sukcesy, zamieńcie wady w zalety. Wytłumaczcie dziecku, że z dysleksją borykali się też sławni – Walt Disney i Thomas Edison. Z uwagi na złożoność problemów w nauce czytania i pisania, zachęcam do skorzystania z porad pedagoga lub psychologa. Uwzględniając zainteresowania dziecka oraz indywidualny styl uczenia się, na pewno zostanie dobrany odpowiedni zestaw pomocy dydaktycznych oraz metod terapeutycznych.

Magdalena Anuszczyk – pedagog, trener pamięci
Szkoła Pamięci SENSOS

www.sensos.pl

Szkoła Pamięci SENSOS
91-498 Łódź, ul. Okoniowa 5
Tel. 605 448 078
manuszczyk@sensos.pl

www.sensos.pl